

- 6) Czy, ujmując rzecz bardziej ogólnie, art. 49 i 56 TFUE, zasady pewności prawa, skutecznej ochrony prawnej oraz zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, które przewidują, że podmioty prowadzące salony gry w bingo są zobowiązane do uiszczania co miesiąc stanowiącej obciążenie opłaty z tytułu „proroga technica” (technicznego przedłużenia), nieprzewidzianej w pierwotnych umowach koncesyjnych, której wysokość jest identyczna w odniesieniu do wszystkich rodzajów podmiotów i która jest modyfikowana co pewien czas przez ustawodawcę bez jakiegokolwiek potwierdzonego związku z cechami i zmianą poszczególnego stosunku koncesyjnego?.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 94, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 24 listopada 2022 r. – Coral Srl/Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle
Dogane e dei Monopoli**

(Sprawa C-730/22)

(2023/C 94/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Coral Srl

Druga strona postępowania: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa 2014/23/UE ⁽¹⁾, o ile zostanie uznana za mającą zastosowanie, a w każdym wypadku zasady ogólne wynikające z art. 26, 49, 56 i 63 TFUE, zgodnie z ich wykładnią i stosowaniem w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, ze szczególnym uwzględnieniem zakazu dyskryminacji, zasady proporcjonalności oraz ochrony konkurencji i swobodnego przepływu usług i kapitału, stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi ustawodawca krajowy lub organ administracji publicznej mogą – w okresie tzw. „proroga technica” (technicznego przedłużenia), który był wielokrotnie przedłużany w ostatnim dziesięcioleciu w sektorze koncesji na prowadzenie działalności w zakresie urządzania gier losowych – wpływać jednostronnie na istniejące stosunki, wprowadzając obowiązek uiszczania opłat koncesyjnych, które pierwotnie nie były należne, a następnie podwyższając wielokrotnie te opłaty, które ustala się zawsze w stałej wysokości w odniesieniu do wszystkich koncesjonariuszy niezależnie od obrotów, nakładając również dalsze ograniczenia działalności koncesjonariuszy, takie jak zakaz przenoszenia lokali, oraz uzależniając udział w przyszłym postępowaniu w celu ponownego udzielenia koncesji od przestrzegania przez podmioty gospodarcze owego systemu „proroga technica”?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Austria) w dniu 25 listopada 2022 r. – IJ i PO GesbR, IJ/Agrarmarkt Austria**

(Sprawa C-731/22)

(2023/C 94/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IJ i PO GesbR, IJ